

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocații Dina Schibin și Constantin Sîrbu în numele inculpatului Balan Valeriu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Florești din 07 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

Balan Valeriu Valeriu, născut la 25 decembrie 1990, originar și domiciliat în r-nul Florești, s. Ștefănești.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 30.09.2013 pînă la 07.05.2014;*

2. *Instanța de apel de la 06.06.2014 pînă la 14.01.2015;*

3. *Instanța de recurs de la 13.03.2015 pînă la 08.04.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 07 mai 2014, Balan Valeriu a fost condamnat:

- în baza art.151 alin. (4) Cod penal la 13 ani de închisoare în penitenciar de tip închis;

- în baza art.145 alin. (1) Cod penal la 13 ani de închisoare în penitenciar de tip închis.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilit inculpatului Balan Valeriu pedeapsa definitivă 25 ani de închisoare în penitenciar de tip închis.

A fost încetat procesul penal pornit în privința lui Balan Valeriu în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui constituie o contravenție.

Balan Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție care înlătură răspunderea contravențională.

A fost admisă acțiunea civilă în latura încasării prejudiciului material în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

A fost încasat de la Balan Valeriu în contul lui Stîncaru Arcadie, suma de 20 000,00 lei MD cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

A fost încasat de la Balan Valeriu în contul lui Stîncaru Arcadie suma cheltuielilor de judecată în mărime de 739,00 lei MD.

2. Instanța de fond a reținut că, Balan Valeriu la 05 decembrie 2012, în jurul orelor 04:00, aflîndu-se în casa de locuit, apoi în ograda gospodăriei cet. Cebotari Ana, situate în s. Ștefănești, r-nul Florești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui

conflict apărut între el și locuitorul aceluiași sat Gîdei Filip, intenționat, avînd scopul cauzării vătămărilor integrității corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mîinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, care ulterior fiind internat în spitalul raional Florești, a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.210 din 22.12.2012, s-a stabilit că moartea cet. Gîdei Filip în vîrstă de 34 ani, a survenit în rezultatul șocului pleuro-pulmonar pe fundalul fracturilor costale bilateral (II-X), cu lezarea pleurei parietale la nivelul coastelor IV-VI, care au fost produse prin acțiunea traumatică repetată cu corp(-uri) contondent(-e) și se află într-o legătură cauzală directă cu decesul, care se califică drept vătămări corporale grave.

În rezultatul expertizei medico-legale a cadavrului s-au mai depistat: plăgi contuzionate faciale și a regiunii piloase a capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică repetată cu corp(-uri) contondent(-e) sau lovirea de acestea (posibil cu pumnii, picioarele), care nu au influențat asupra cauzei decesului și separat la o persoană în viață s-ar califica ca vătămare corporală ușoară.

Toate vătămările depistate au un caracter vital. Moartea a survenit, conform datelor din fișa medicală, la 05 decembrie 2012, orele 11:25.

Localizarea vătămărilor corporale depistate nu exclude posibilitatea deplasării victimei, a efectuării unor acțiuni sau mișcări o perioadă de timp (cîteva ore) după cauzarea lor.

Localizarea anatomică a leziunilor depistate nu exclude posibilitatea cauzării unora dintre vătămări și în rezultatul precipitării auto - sau heteropropulsate de pe suport propriu sau de pe un plan superior cu lovirea de unele obiecte contondente, cu excepția celor cauzatoare de deces.

Între cauzarea vătămărilor corporale și momentul decesului s-a scurs - luînd în considerație datele actelor medicale - mai puțin de 24 ore.

Tot el, la 27 aprilie 2013, aproximativ la ora 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a pătruns în gospodăria cet. Stîncaru Elena din satul Ștefanești, r-nul Florești și cu scopul de a o omorî, dîndu-și seama că prin acțiunile sale pune în pericol viața ultimei și că aceste acțiuni pot duce la moartea ei, intenționat i-a aplicat acesteia, multiple lovituri cu pumnii și cu un obiect din lemn peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală - cap și torace, cauzîndu-i victimei leziuni corporale sub formă de: edeme, excorații, hematoame, fractura osului mandibular la nivelul dinților 1-2 dreapta cu semne de extensie pe partea internă cu compacta deteriorată pe linia exterioară a fracturii, hemoragii în țesuturile moi adiacente fracturii, plagă a pavilionului urechii stînga, hemoragie subarahnoidală a regiunii emisferei stînga cu semne de contuzie cerebrală, hemoragii în țesuturile moi și ale laringelui, fracturii în focar costale dreapta și stînga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hemoragii în spațiu paranefral, lezarea traumatică a mezenterului cu hemoragie internă difuză hemoperitoneum 1300 ml sînge lichid, echimoze în focar în regiunea membrelor superioare și inferioare, pe spate și torace, vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.73 din 28.05.2013, se califică drept grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora, victima a decedat la fața locului.

Totodată, în privința lui Balan Valeriu a fost pornită cauza penală și expedită în judecată precum că el, la 16.02.2013, în jurul orei 20:30, aflîndu-se în fața casei de cultură din satul Ștefanești, r-nul Florești, intenționat și fără nici un motiv, încalcînd grosolan ordinea publică, printr-o obrăznicie deosebită, i-a aplicat cet. Lungu Ion,

multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.26 „D” din 18.03.2013: edeme, echimoze și excoriații faciale, comoție cerebrală (confirmată neurologic), fractura osului nazal (confirmată radiologic), care se califică drept vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- *avocatul C. Sîrbu în interesele inculpatului V. Balan*, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu emiterea unei decizii prin care inculpatului V. Balan să fie achitat pe capătul de acuzare în baza art.145 alin. (1) Cod penal. Apelantul a considerat că, învinuirea adusă inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal nu este întemeiată și probată. Atît acuzarea, cît instanța de fond s-au bazat doar pe procesele-verbale de audierea a lui V. Balan de la urmărirea penală, alte careva probe care ar dovedi vinovăția inculpatului nu au fost acumulate. Totodată, s-a invocat faptul că, la urmărirea penală a fost încălcat dreptul inculpatului V. Balan la apărare, nefiind asigurat cu avocatul ales de către ultimul;

- *inculpatul V. Balan*, care la fel a solicitat casarea parțială a sentinței, cu emiterea unei decizii de achitare pe capătul de acuzare în baza art.145 alin. (1) Cod penal. Apelantul a invocat faptul nevinovăției sale în baza art.145 alin.(1) Cod penal, și a susținut că la urmărirea penală a fost impus să facă declarații care nu corespund adevărului. Pe aceste motive a solicitat emiterea unei noi hotărîri adoptată în conformitate cu legislația în vigoare.

- *avocatul D. Schibin în numele inculpatului V. Balan*, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului V. Balan. Apărătorul a considerat că, sentința de condamnare este întemeiată doar pe presupuneri ceea ce contravine prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, în acțiunile lui V. Balan lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și anume latura subiectivă și obiectivă. Apelantul a mai invocat faptul că, declarațiile martorilor E. Stîncari, A. Cebotari, I. Cebotari, stîrnesc suspiciuni privind veridicitatea lor, din motivul că ultimii la momentul comiterii infracțiunii de către inculpatul V. Balan se aflau în stare de ebrietate alcoolică, interpretînd evenimentele diferit.

- apelul împotriva sentinței a declarat și Elena Balan, mama inculpatului V. Balan, care susține că inculpatul nu este vinovat de cele incriminate lui, în opinia apelantei, nu există probe în acest sens. Solicită pronunțarea unei noi hotărîri privind achitarea inculpatului V.Balan.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 ianuarie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile avocaților Constantin Sîrbu și Dina Schibin în interesele inculpatului Valeriu Balan, precum și apelul inculpatului Valeriu Balan, cu menținerea sentinței.

Apelul declarat de Balan Elena - mama inculpatului Balan Valeriu împotriva aceleiași sentințe s-a respins ca inadmisibil.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii - „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății, care este

periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei” și „omorul unei persoane”, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.151 alin.(4) și respectiv art.145 alin.(1) Cod penal.

Argumentele invocate în apelul inculpatului V. Balan, privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(1) Cod penal, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Declarațiile inculpatului referitor la maltratarea sa de către colaboratorii de poliție, pentru recunoașterea vinei, sunt apreciate critic de către instanța de apel, din motivul că acestea au fost obiect de discuție și în instanța de fond, faptele respective fiind verificate și prin ordonanța procurorului din 21.08.2013 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile colaboratorilor de poliție.

Declarațiile inculpatului au fost verificate de către instanță în raport cu alte probe, în baza lor s-a constatat pe deplin vinovăția inculpatului pe art.151 alin.(4) și art.145 alin.(1) Cod penal, conform cărora a fost recunoscut vinovat și pedepsit, pedeapsa fiind aplicată în limitele sancțiunii articolelor incriminate

Din aceste considerente instanța de apel a considerat motivele invocate în apelurile declarate pe cauză ca fiind nefondate și necesar a fi respinse.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal a ținut seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptelor penale considerate ca fiind săvîrșite de inculpat, care în temeiul art.16 alin.(5) Cod penal fac parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, săvîrșite cu aplicarea violenței, urmările prejudiciabile, motivul săvîrșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, se caracterizează negativ la locul de trai (f.d.228 vol. III), de circumstanțele cauzei, circumstanța agravantă și anume săvîrșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, atitudinea societății față de pedeapsa penală, ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru faptele săvîrșite, astfel just concluzionînd că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii articolelor incriminate.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- avocatul D. Schibin în numele inculpatului V. Balan, care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe art. 151 alin. (4) Cod penal, în privința inculpatului. În motivarea recursului apărătorul a invocat dezacordul cu apreciere a probelor; hotărîrea de condamnare este bazată pe presupuneri. În drept, recurenta face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală;

- avocatul C. Sîrbu în numele inculpatului V. Balan care solicită casarea hotărîrilor anterioare cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe art. 145 alin. (1) Cod penal, în privința lui V. Balan. În motivarea recursului apărătorul a invocat că, a fost admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu sunt probe ce ar confirma vinovăția pe infracțiunea incriminată în baza art. 145 alin. (1) Cod penal; învinuirea se bazează doar pe declarații dubioase; inculpatul a fost influențat de colaboratorii de poliție pentru a da declarații împotriva sa; s-a încălcat dreptul la apărare; pedeapsa este prea aspră, condamnarea a fost bazată pe presupuneri. În drept,

avocatul face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

5.1. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care consideră că în privința recursurilor urmează să fie dispusă inadmisibilitatea acestora din motiv că se critică modalitatea de apreciere a probelor, iar aceasta nu constituie temei de declarare a recursului ordinar;

5.2. Totodată, pe cauză a fost depusă referință și de succesul părții vătămate Arcadie Stîncaru, care consideră că recursurile urmează să fie dispuse ca inadmisibile motivînd că, instanțele de fond s-au expus corect asupra tuturor motivelor în cauză.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitate a acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul, C. Sîrbu în numele inculpatului V. Balan.

Acest recurs, autorul, îl întemeiază în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, invocînd că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Din textul recursului declarat, Colegiul reține că, la baza acestuia sînt invocate argumente privind aprecierea critică a probelor administrate la caz, care urmau a fi verificate în complex cu celelalte probe, ceea ce a dus la admiterea unei erori grave de fapt și pronunțarea unei hotărîri greșite de condamnare în privința inculpatului, fapt ce în opinia apărătorului este incident temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, analizînd textul deciziei atacate, Colegiul constată că, temeiul invocat de către recurent, prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului, V. Balan, pentru săvîrșirea infracțiunii imputate.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În ce privește pretextul apărătorului, C. Sîrbu, precum că, instanța de apel nu s-a expus la argumentul cu privire la apărare, Colegiul penal, îl consideră nefondat. Susținerile apărătorului, precum că a fost încălcat dreptul la apărare, nu pot fi reținute. Aceste abateri care s-au produs, nu pot să afecteze întreg proces de urmărire penală, nu pot să afecteze probele care au fost acumulate în susținerea învinuirii. Pe parcursul întregului proces de urmărire penală și judecării cauzei, V. Balan a fost asistat de apărător, fiindu-i asigurat dreptul la apărare eficientă, de către apărare nu au fost invocate încălcări la capitolul enunțat în cazurile respective, apărarea nu era lipsită de dreptul și posibilitatea de a proceda în conformitate cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală.

Astfel, temeiurile recurentului, precum că i-a fost încălcat dreptul la apărare nu pot fi reținute de instanța de recurs.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma criticii formulate, în sensul că inculpatul, nu este vinovat de săvîrșirea infracțiunii de omor și a fost comisă o gravă eroare de fapt, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată. Astfel, Colegiul consideră că, instanța de apel corect a concluzionat că, vina în comiterea faptei imputate inculpatului, și-a găsit deplină confirmare prin cumulul de probe administrat la caz. Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit. În opinia instanței de recurs, probele cercetate și-au găsit confirmarea vinovăției inculpatului.

După cum rezultă din textul hotărîrilor judecătorești, instanțele au descris conținutul acestor probe: raport de expertiză medico-legală nr. 615 din 22.05.2013 prin care s-a constatat, că la determinarea apartenenței de grup a probelor de sînge prezentate la examinare s-au stabilit prezența antigenilor „A” și „H” ce presupune proveniența acestui sînge de la orice persoană (persoane) de grupa A-beta/A(II)/, H-asociat, inclusiv de la cet. E. Stîncaru. Totodată, stabilirea antigenului „H” în aceste pete, nu ne permite să excludem prezența unui amestec de sînge și de la orice persoană cu grupa sanguină 0(H)-alfa,-beta/0(I)/ de care este cet. V. Balan, cu condiția că la momentul săvîrșirii infracțiunii el a avut leziuni corporale cu hemoragii externe (f.d. 130-132 vol.III), raport de expertiză medico-legală nr.66 „D” din 03.06.2013 prin care s-a constatat, că la cet. V. Balan s-au depistat excorații ale mîinii dreapta dorsal și edem cu echimoză a articulației talo-crutale dreapta lateral, vătămări care puteau fi cauzate ca rezultat al unor lovituri cu un obiect dur sau la lovirea de asemenea obiecte posibil în circumstanțe diferite și în răstimp de mai puțin de douăzeci și patru de ore pînă la examinarea medico-legală și se califică ca vătămări neînsemnate. Excorațiile mîinii dreapta dorsal admit o hemoragie externă neînsemnată care ar fi putut lăsa urme și pe unele obiecte (masă, ușa, scaun, etc.) (f.d. 164 vol.III), raport de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr.56s-2013 din 30.07.2013 prin care s-a stabilit, că cet. V. Balan de careva maladii psihice nu suferă, în perioada comiterii

infracțiunii ce i se impută, el nu a manifestat tulburări psihice de intensitate psihologică, a acționat cu discernământ, avînd capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrate, deci numitul V. Balan în privința faptei ce i se impută, urmează a fi recunoscut responsabil, în prezent tulburări cu semnificație psihotică nu depistează, tratament prin constrîngere nu necesită, poate fi supus anchetei penale (f.d. 171-172 vol.III), proces-verbal de examinare a obiectului, fototabelul și ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.09.2013 prin care s-a examinat, recunoscut și anexat drept corpuri delictive și anume: o pereche de pantofi, o cămașă cu mânici scurte, un fragment de perdea, un fragment de lemn, o cămașă de noapte, două folii adezive cu urme papilare, o plăcuță de la ușa de la intrare (f.d.218-222 vol. III).

Prin urmare, Colegiul statuează că, temeiul pentru recurs invocat și prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta speță. Relevante în susținerea ipotezelor supra menționate sînt și prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe și care nu este temei de drept, separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală. Deci, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Totodată, referitor la maltratarea inculpatului de către colaboratorii de poliție, pentru recunoașterea vinei, Colegiul penal le apreciază critic din motivul că, acestea au fost obiect de discuție în instanța de fond, faptele respective fiind verificate și prin ordonanța procurorului din 21.08.2013 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile colaboratorilor de poliție.

În continuare, instanța de recurs reține că, autorul recursului invocă în prezenta speță și temeiul prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă că, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvîrșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sînt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

Deci, în astfel de împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt apărătorul, Constantin Sîrbu, în recursul său semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, V. Balan.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Din textul recursului rezultă că, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, declarațiile martorilor urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt bazate pe subiectivisme, raportul de expertiză medico-legală nu indică direct la aplicarea loviturilor de către inculpat.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul, a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești ierarhic inferioare în baza art. 145 alin. (1) Cod penal și anume - omorul intenționat.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sînt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, în cele din urmă temeiul de recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul, D. Schibin, în numele inculpatului V. Balan. Autorul își întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Recurentul, în susținerea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă că inculpatul, nu a avut nici un motiv de a omorî partea vătămată și respectiv acțiunile sale urmează a fi calificată în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional.

Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Așadar, Colegiul penal menționează că, luînd în considerație declarațiile martorilor E.Stîncari, A.Cebotari, I.Cebotari rezultă că inculpatul l-a bătut pe F.Gîdei, cu pumnii și picioarele la cap și corp.

De asemenea, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. nr.210 din 22.12.2012 (f.d. 51-52 vol.1), decesul victimei a survenit la 05.12.2012, adică în ziua comiterii crimei, în rezultatul șocului pleuro-pulmonar pe fundalul fracturilor costale bilateral cu lezarea pleurei parietale la nivelul coastelor IV-VI, care au fost produse prin acțiunea traumatică repetată cu corp(-uri) contondent(-e) și se află într-o legătură cauzală directă cu decesul, care se califică drept vătămări corporale grave. În rezultatul expertizei medico-legale a cadavrului s-au mai depistat: plăgi contuzionate faciale și a regiunii piloase a capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică repetată cu corp(-uri) contondent(-e) sau lovirea de acestea (posibil cu pumnii, picioarele), adică în zonele unde a fost indicat de către martori că a fost lovită victima.

Respectiv, temeiul pentru recurs - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, în prezenta cauză supusă examinării în privința inculpatului, nu și-a găsit confirmarea.

Totodată, din conținutul recursului rezultă că avocatul invocă dezacordul cu aprecierea probelor, considerînd că nu este dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Colegiul penal menționează că, dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de apel, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către recurenți, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurent nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, V. Balan, nefiind identificată de instanța de recurs vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare deferite spre examinare.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocații Dina Schibin și Constantin Sîrbu în numele inculpatului Balan Valeriu, împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 07 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui ***Balan Valeriu Valeriu***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **29 aprilie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco